

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Департамент освіти Харківської міської ради
Irbid National University (Jordan)
Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт
(Рэспубліка Беларусь)
Universitatea de Stat din Comrat (Republică Moldova)
Харківський національний університет
внутрішніх справ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-методичної конференції

**«Методичний потенціал, тренди та формати
трансформації Європейських освітніх систем»**

20-21 лютого 2018 р.

ХАРКІВ 2018

Матеріали Міжнародної науково-методичної конференції «Методичний потенціал, тренди та формати трансформації Європейських освітніх систем». Тези доповідей. – Харків: ХНУБА, 2018. – 316 с.

Доповіді науково-методичної конференції містять результати досліджень відносно сучасного стану та перспектив розвитку європейських освітніх систем за основними напрямками: кадровий потенціал освітніх систем; методичні підходи у сучасних освітніх системах; технології передачі знань та досвіду в сучасних освітніх системах; існуючі тренди в освіті; європейський досвід реформування освіти й можливість його застосування в Україні; можливі формати подальшої трансформації освітніх систем.

Роботи друкуються в авторській редакції, в збірці максимально зменшено втручання в обсяг та структуру відібраних до друку матеріалів. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, яку надано в рукописах, а також коректність цитованості матеріалу, і залишає за собою право не розподіляти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, які розглянуті на конференції.

Редакційна колегія:

Калініченко Л.Л. – голова, проф., д-р екон. наук;

Пакуліна А.А. – доц., канд. екон. наук;

Гелеверя Є.М. – доц., канд. екон. наук;

Устіловська А.С. – викладач.

Відповідальний за випуск: д-р екон. наук, проф. Калініченко Людмила Леонідівна

Слід зазначити, що основним принципом фінської освітньої системи дорослих є розвиток особистості, підготовка дорослих до професійної діяльності в умовах жорсткої конкуренції. У наші дні воно покликане просувати дорослих, готуючи їх до діяльності в динамічній, соціальній та економічній середовищі [3]. Найважливішою рисою фінської системи ліберальної освіти дорослих є право вибору, особливо це стосується навчального плану і програм. Дорослий учень може здійснити це право двома способами: по-перше, навчальний план досить гнучкий, і учень має можливість вибрати курси, які він хоче вивчати; по-друге, дорослий учень вибирає сферу власних інтересів або спеціалізацію для удосконалення або поліпшення [3].

Зміни в економіці і суспільстві, демографічні тенденції вказують на актуальність переходу до моделі неформальної освіти дорослих (як складової неперервної освіти). Починаючи з кінця ХХ століття, інтенсивно розширюється ринок праці і з'являються нові спеціальності, що дає новий поштовх для розвитку неформальної освіти дорослих, але видатний рисою цього періоду становлення є впровадження концепції визнання результатів неформальної освіти, яка спрямована на задоволення освітніх потреб дорослих учнів. Визнання результатів неформального освіти стає питанням, що потребує нагального вивчення і впровадження [4]. Тому, досвід Фінляндії з питання валідації і визнання результатів неформальної освіти дорослих заслуговує на особливу увагу і стає одним з основних напрямів інноваційного розвитку неформальної освіти дорослих. Створення системи сертифікації результатів неформальної освіти дорослих стало вирішальним фактором при вирішенні проблем соціально-економічного і соціокультурного розвитку фінського суспільства. Майже всі сфери, де здійснюється пізнавальна діяльність (державні інститути, суспільство і ринок праці) визнають систему валідації. Визнання компетенцій неформальної освіти дорослих не тільки скорочує терміни навчання дорослих і надає додаткові можливості, а й призвело до того, що зросла потреба населення в підготовці до валідації у формальній системі освіти різного рівня [4].

Основною метою розвитку освіти дорослих як імператива і однією з рушійних сил соціально-економічного розвитку та стабільного добробуту населення Фінляндії, полягає у підтримці життєздатних традицій національної освіти, розробці кращих андрагогічних практик і створення системи навчальних закладів та організацій з акцентом на потреби ринку праці, економіки та фінського суспільства ХХІ століття.

Література: 1. Ничкало Н. Неперервна професійна освіта як філософська та педагогічна категорія / Н.Ничкало // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. – 2001. – Вип. 1. – С. 9-12. 2. Назустріч людям (Пріоритети розвитку вищої освіти в Україні в руслі загальноєвропейських тенденцій) // Стратегічна панорама. – 2004. – №3. – С.165-168. 3. Терьохіна Н. О. Неформальна освіта дорослих як важлива складова безперервного навчання / Н. О. Терьохіна // Сучасна іншомовна освіта в Україні: стан, проблеми, перспективи: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. – Умань, 2014. – С. 245-249. 4. Liberal adult education certificate as a tool for validation. Retrieved from https://ec.europa.eu/epale/sites/epale/files/nvl_report_tool_for_validation_080916_3_0.pdf

DIGCOMP 2.1 – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ В ГАЛУЗІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Мнушка О.В.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Формування нового сучасного змісту вищої освіти в галузі інформаційних технологій (ІТ) є актуальною задачею з огляду на велику динаміку цієї галузі з одного боку, а також все більшим впливом ІТ на повсякденне життя звичайних громадян. Комп'ютерна грамотність та вільне володіння ІТ на сьогоднішній день є обов'язковим

компонентом успішності фахівця на ринку праці, саме тому питанню формування відповідних компетенцій у ЄС приділяється достатньо велика увага [1-3]. З огляду на те, що наразі вітчизняні ВНЗ отримали певну свободу у виборі змісту навчальних програм, вони мають можливість адаптувати програми у галузі ІТ з урахуванням вимог ринку праці для профільних фахівців та з урахуванням досвіду та рекомендацій ЄС – для непрофільних.

Компетенції є певним визначеним набором повноважень та здатністю до осмисленої дії на основі багажу знань та досвіду з метою вирішення повсякденних проблем, що постають перед фахівцем. Компетенції є динамічними та соціально-значимими характеристиками фахівця, актуальними на певний проміжок часу. З урахуванням високого темпу розвитку ІТ відповідні компетенції мають поновлюватися кожні 3-5 років (а інколи й частіше) протягом життя людини, тому навчальні плани можуть стати неактуальними ще до закінчення циклу підготовки фахівця. Спроможність до самовдосконалення через постійне навчання протягом життя є конкурентною перевагою, тому вона має бути сформованою на всіх рівнях освіти до виходу фахівця на ринок праці.

З огляду на динамічний розвиток технологій підготовка фахівця в університеті тепер розглядається лише як початок постійного професійного навчання протягом життя. Відповідно до рекомендацій Ради Європи та Європейського парламенту було визначено базові групи компетенцій, що дозволяють навчатись людині протягом життя та бути конкурентоздатним на ринку праці [1]:

- спілкування рідною та іноземною мовами;
- математична грамотність та базові компетенції в галузі науки та технологій;
- *базові компетенції в галузі цифрових інформаційних і комунікаційних технологій;*
- засвоєння навиків до навчання та самонавчання;
- соціальні та громадянські компетенції;
- спроможність до генерації та імплементації нових ідей – креативність, іноваційність, здатність до ризиків, пов'язаних із підприємницькою діяльністю, здатність до планування та керування проектами;
- здатність до самовираження в культурній сфері.

Базові компетенції в галузі цифрових інформаційних та комунікаційних технологій для будь-якого громадянина ЄС (т. зв. The Digital Competence Framework) поділяють на 5 груп [2]:

- information processing – обробка інформації;
- communication – спілкування;
- content creation – створення контенту;
- safety – безпека;
- problem solving – розв'язок задач.

Є три рівня сформованості означених компетенцій – базовий (basic user), вільний (independent user), професійний (proficient user), які формуються на чотирьох рівнях (foundation, intermediate, advanced, highly specialized).

У DigComp 2.1 наведені вище компетенції мають дещо інші формулювання та смисл [3-4]:

- information and data literacy – обробка інформації та даних з метою отримання та передавання інформації;
- communication and collaboration – використання інформаційних технологій для спілкування та спільної роботи: e-mail; e-banking; спільні календарі; професійні спільноти в Інтернеті; обмін даними;
- digital content creation – створення цифрового контенту різної складності, в т.ч. створення Internet-сайту за допомогою мови програмування, обізнаність у питаннях ліцензування та авторського права;

- safety – розв’язання питань комп’ютерної безпеки та запобігання кіберзагрозам;
- problem solving – ідентифікація проблеми, вибір напрямів, інструментальних засобів та технологій для її вирішення засобами ІТ.

На відмінність від першої версії, у DigComp 2.1 є вісім рівнів сформованості компетенцій, що визначаються рішенням: 1, 2 – простих задач; 3 – добре визначених задач та простих проблем; 4 – нестандартних задач; 5 – різних задач та проблем; 6 – задач у найбільшій відповідності до проблеми; 7 – складних задач з обмеженим колом рішень; 8 – складних задач із великою кількістю факторів, що впливають. Володіння ІТ на рівнях, вищих за четвертий, забезпечує фахівця компетенціями для самостійного рішення широкого кола, в т. ч. нестандартних задач. Компетенції 7-8 рівнів дозволяють створювати цифровий контент високої якості для рішення фахових задач.

Рекомендації DigComp 2.1 надають прозорий інструмент для оцінки не тільки компетенцій фахівця, а й навчальних планів, що формують такі компетенції. В рамках ЄС DigComp є відправною точкою для перегляду навчальних планів в окремих країнах (Естонія, Словенія, Мальта, Бельгія, Уельс), в т. ч. для системи безперервної освіти дорослих.

Висновки. ЄС приділяє велику увагу підвищення конкурентоспроможності економік своїх країн-членів через формування базових компетенцій та забезпечення умов для постійного вдосконалення компетенцій кожного громадянина. DigComp 2.1 є простим і зрозумілим документом, що визначає компетенції у галузі інформаційно-комунікаційних технологій, а його положення отримують розвиток у спеціалізованих до окремих видів діяльності документах, таких як DigCompEdu [5], який визначає відповідні компетенції для викладачів.

Література: 1. Recommendation 2006/962/EC of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning // [Official Journal L 394 of 30.12.2006]. 2. Digital competences – Self-assessment grid [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://europass.cedefop.europa.eu/sites/default/files/dc-en.pdf>. 3. DigComp 2.0: The Digital Competence Framework for Citizens. Update Phase 1: The Conceptual Reference Model / Vuorikari, R., Punie, Y., Carretero Gomez S., Van den Brande, G. – Luxembourg, 2016. 4. DigComp 2.1. The digital competence framework for citizens with eight proficiency levels and examples of use / Vuorikari, R., Punie, Y., Carretero Gomez S., Van den Brande, G. – Luxembourg, 2017. 5. Redecker C. European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu / C. Redecker, Y. Punie, – Luxembourg, 2017.

ГЕЙМІФІКАЦІЯ ЯК СУЧАСНИЙ ТРЕНД ОСВІТИ

Канд. екон. наук, доц. Оксенюк К.І.

Луцький національний технічний університет

Процеси модифікації вищої освіти відбуваються у більшості розвинених країн світу, що зумовлено їх поступом у напрямі економіки знань. Саме гейміфікація мотивує до якості та результативності навчання, заохочує до конкретних дій, включає комплекс мотиваційних навчальних технік. Дане поняття можна зустріти усюди: починаючи від супермаркетів, закінчуючи системою освіти та науки. Гейміфікація впроваджує такі атрибути як бали, рівні, список лідерів, нагороди, виклики, тобто ті механізми, які широко застосовуються в відеоіграх [1].

Грунтовні дослідження сфери гейміфікації містяться у працях вчених М. Барбера, К. Вербаха, Г. Зікermanна, Д. Кларка, Дж. Макгоніел, С. Фрейтаса, Лі Шелдона та інших.

ЗМІСТ

	Стор.
<i>Череднік Д. Л.</i> ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛОВИ ОРГКОМІТЕТУ ПРИ ВІДКРИТТІ КОНФЕРЕНЦІЇ	3
СЕКЦІЯ 1	
КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
<i>Бутнік С.В.</i> АНАЛІЗ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ БУДІВЕЛЬНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ХНУБА	5
<i>Ващенко В.В.</i> НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСУ РЕКРУТИНГУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХОЛДИНГУ УКРАЇНИ	7
<i>Вербицька В. І.</i> ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО НАПРЯМУ, АДАПТОВАНОГО ДО УМОВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ	9
<i>Вовк Т.В.</i> РОЗВИТОК КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОЛОГІЇ В ЗАГАЛЬНО-ОСВІТНІХ ШКОЛАХ УКРАЇНИ	12
<i>Гриценко Н.В.</i> РОЗВИТОК СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	14
<i>Деділова Т.В., Безпала А.М.</i> АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ПЕДАГОГІЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ	17
<i>Зерній О.В.</i> НОВА КАДРОВА ПОЛІТИКА ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	18
<i>Кёр Л.С.</i> МОТИВАЦИЯ ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ ТЕОРИИ ИЕРАРХИИ ПОТРЕБНОСТЕЙ А. МАСЛОУ	20
<i>Козлович А.В.</i> КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИЩЕЙ ШКОЛЫ БЕЛАРУСИ	23
<i>Красномовець В.А.</i> КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНІМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	25
<i>Куниця К.В.</i> МОЛОДІ НАУКОВЦІ ЯК КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИЩОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ	27
<i>Лисак В.Ю.</i> ЧИ ЗУМІЄ УКРАЇНА ЗБЕРЕГТИ КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСВІТИ	29
<i>Малініна Н.Г.</i> СУЧАСНЕ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН КАФЕДРОЮ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО МАРКЕТИНГУ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ	31
<i>Паламарчук І.В.</i> ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ФАКТОР КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВНЗ - ІНТЕГРАЦІЯ НАУКИ І ОСВІТИ	33
<i>Редзюк Є.В.</i> СТАН ФІНАНСУВАННЯ НАУКИ І ОСВІТИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	35
<i>Смирнова П.В., Бугрименко Р.М.</i> СОВРЕМЕННЫЕ РИСКИ РАЗВИТИЯ ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ	37
<i>Токар І.І.</i> ФАКТОРИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТЕХНІЧНОГО ПРОФІЛЮ	39
<i>Устіловська А.С.</i> ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ СИТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ (ЕВОЛЮЦІЯ)	40
<i>Фурса В.А., Бобро Н.В.</i> РОЛЬ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	42
<i>Федотова Т.А., Красноштан Ж.А.</i> АНАЛІЗ СУЧАСНОГО РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	44

<i>Шевченко І.Ю.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ЗМІНИ ПОРЯДКУ ПРИСВОЄННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ НАУКОВИМ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИМ ПРАЦІВНИКАМ НА ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	46
<i>YAQOOB . N . AHMED</i> PRACTICAL SIGNIFICANCE OF THE ISLAMIC ECONOMIC MODEL OF DEVELOPMENT IN THE MODERN WORLD	48

СЕКЦІЯ 2

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ У СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМАХ: ПОТЕНЦІАЛ ТА НАПРЯМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ

<i>Бєлих І.М.</i> КОНЦЕПЦІЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ	50
<i>Богашко О.Л.</i> МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ НАСТУПНОСТІ У ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СИСТЕМІ «УЧЕНЬ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ – ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ»	52
<i>Бондаренко О.М.</i> ОНОВЛЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ»	53
<i>Буцький В.О., Буцька Л.М.</i> КУРСОВЕ ПРОЕКТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНОГО БАКАЛАВРА ТА МАГІСТРА	55
<i>Вербицька В. І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПРИДАТНОСТІ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	57
<i>Волосяк М.А., Проценко О.М., Герасименко В. В.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ СПАДКОЄМНОСТІ ТА ІНТЕГРАЦІЇ ЗАГАЛЬНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	60
<i>Галасюк С. С.</i> МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ»	62
<i>Гарькава В.Ф., Клименко С.О.</i> МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ	64
<i>Долгальова О.В., Єщенко М.Г.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІКТ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ВИПУСКНИКІВ ЗОШ ДО ВСТУПУ В ДОННАБА	66
<i>Драчук Ю.З., Сав'юк Л.О.</i> ТРАНСФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ НА ПЛАТФОРМІ МОДЕЛІ ДОДАНОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ВАРТОСТІ	68
<i>Dyadun S.V., Pisarevskiy I.M., Vasilieva L.V.</i> INFORMATION TECHNOLOGIES IN PROVIDING SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN EDUCATION	71
<i>Жигжитова Л.М., Назаренко О.І.</i> ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ СУГЕСТОПЕДИЧНОГО МЕТОДУ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО ВЖИТКУ	73
<i>Зарівна О.Т.</i> ЕЛЕКТРОННА ДОШКА ЯК ФОРМА НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	75
<i>Ибришим Л.Ю.</i> ФОРМИРОВАНИЕ ВАЛЕОЛОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ СТУДЕНТОВ УНИВЕРСИТЕТА	77
<i>Іванова О.М.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ STEM-ОСВІТИ У ПРАКТИКУ ВИКЛАДАННЯ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ГЕОГРАФІЇ	80
<i>Ивашко Л. М., Торопцов В. С.</i> ПРОЦЕССНЫЙ ПОДХОД К ОЦЕНКЕ СФОРМИРОВАННЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ИКТ	83
<i>Kadaner O.V.</i> COLLABORATIVE LEARNING: ELEMENTS, APPROACHES, STRATEGIES, BENEFITS	85
<i>Калініченко Л.Л., Смачило В.В., Халіна В.Ю.</i> ЩОДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА	88

БІРЖОВА ДІЯЛЬНІСТЬ»	
<i>Касинюк Л.А., Болотова Ю.В.</i> ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПОСТУПУ	90
<i>Кірдан О.П.</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ КОМПЕ- ТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ОСВІТНІХ СТУПЕНІВ «БАКАЛАВР» ТА «МАГІСТР» ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ЕКОНОМІКА»	93
<i>Кліпкова О. І.</i> ТЕХНІКА ЕМПАТІЇ ТА ЕВРИСТИКИ У РЕАЛІЗАЦІЇ МОЖЛИВОСТЕЙ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТНІХ СИСТЕМАХ	95
<i>Клімович І.М.</i> СУЧАСНІ ВИМОГИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ НОВОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	96
<i>Ковалева Е.А.</i> СИСТЕМА ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО СОПРОВОЖДЕНИЯ В ОРГАНИЗАЦИИ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ДОШКОЛЬНОГО ДЕТСКОГО УЧРЕЖДЕНИЯ – ШКОЛЫ И СЕМЬИ В ОБЩЕМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ	98
<i>Ковальов Є.В.</i> КЛАСТЕРНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ	100
<i>Колодяжна М.Ю.</i> БЕЗПЕРЕРВНИЙ МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	101
<i>Корсунский О.М., Чернець І.В.</i> ВИМІРЮВАННЯ В КУРСІ ЗАГАЛЬНОЇ ФІЗИКИ ДЛЯ ТЕХНІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ	104
<i>Кучин С.П.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ МОРАЛЬНОГО-ЕТИЧНОГО НАПРЯМУ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	105
<i>Леонов В.П.</i> АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ТА ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ (МОДЕЛЬНИЙ ПІДХІД)	106
<i>Левченко Я.С.</i> ДИСТАНЦІЙНЕ ТА ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ	109
<i>Лінькова О.Ю.</i> МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	111
<i>Маковоз О.С., Передерій Т.С.</i> МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	113
<i>Нікітіна А.В.</i> САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ТРАНСФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ВХОДЖЕННЯ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	115
<i>Носова О.В.</i> ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ В УМОВАХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ»	117
<i>Остапенко О.Г.</i> ВИКОРИСТАННЯ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН	119
<i>Пакуліна А.А., Пакуліна Г.С.</i> ФОРМУВАННЯ ВИСОКОКЛАСНОГО ПРОФЕСІОНАЛА З ОБЛІКУ І АУДИТУ В УНІВЕРСИТЕТІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМ	121
<i>Подлужна Н.О.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ КОМБІНАЦІЇ ПРОЦЕСІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ	124
<i>Подус Г.М., Плахотнікова І.А., Полупан О.В.</i> ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПІВ ІНТЕГРАЦІЇ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ «НОВОГО ПОКОЛІННЯ»	126
<i>Попадинець О.В.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДІЛОВИХ ІГОР ТА ЇХ РІЗНОВИДИ У ВНЗ	128

<i>Халіна В.Ю.</i> ПАРАДИГМА УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ В СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	130
<i>Христофорова О.М., Медведєва А.В.</i> ОБ'ЄДНАННЯ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ В СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМАХ	133
<i>Яниогло М.А.</i> НЕПРЕРЫВНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ КАК СПОСОБ ОБЕСПЕЧЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ДИДАКТИЧЕСКИХ КАДРОВ	134

СЕКЦІЯ 3

ТЕХНОЛОГІЇ ПЕРЕДАЧІ ЗНАНЬ ТА ДОСВІДУ У ЄВРОПЕЙСЬКИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМАХ

<i>Гелеверя Є.М.</i> СИНТЕЗ ТРАДИЦІЙНИХ ТА НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМАТИВ-ТЕХНОЛОГІЙ ПЕРЕДАЧІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАНЬ (НА ПРИКЛАДІ КАФЕДРИ ЕКОНОМІКИ ХНУБА)	138
<i>Деділова Т.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ ЦІЛЕЙ ТА ЗАВДАНЬ ДИСТАНЦІЙНОГО КУРСУ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЕКОНОМІЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ	139
<i>Кірдан О.Л.</i> ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	141
<i>Кірдіна О.Г.</i> СУЧАСНИЙ ДОСВІД ТРАНСФЕРУ ЗНАНЬ В ОСВІТНІХ СИСТЕМАХ	142
<i>Корж Г.В.</i> ВИХОВАННЯ ПОСТКОНВЕНЦІОНАЛЬНОГО ПАТРІОТИЗМУ У ДОБУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	144
<i>Прокопенко О.В.</i> ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ НАУКОВИХ СТАЖУВАНЬ ТА ОБМІНІВ НА РОЗВИТОК ДОСЛІДНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНЦІЙ	146
<i>Польова В.В.</i> WEB-QUEST ТЕХНОЛОГІЯ ЯК ІНТЕРАКТИВНА СКЛАДОВА ОН-ЛАЙНОВИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ	148
<i>Поволочко В.Б., Паламарчук О.Ю.</i> ПОРІВНЯННЯ СИСТЕМ КОНДИЦІОНУВАННЯ ЗА ЕКОНОМІЧНИМИ КРИТЕРІЯМИ. КАПІТАЛЬНІ ВИТРАТИ	151
<i>Рябовол А.С.</i> ЦИФРОВОЕ ОБРАЗОВАНИЕ В ЕВРОПЕ: ВОЗМОЖНОСТИ, ПРЕИМУЩЕСТВА И НЕДОСТАТКИ	153
<i>Сухорукова Т. Г.</i> РОЛЬ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ОСВІТИ	154
<i>Федорова В.А.</i> ВЛИЯНИЕ УЧАСТИЯ СТУДЕНТОВ В КЕЙС- ЧЕМПИОНАТАХ НА ФОРМИРОВАНИЕ ИХ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ НАВЫКОВ И КОМПЕТЕНЦИЙ	156
<i>Федотова Т.А., Калугина Ю.С.</i> РОЛЬ МЕЖДУНАРОДНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА В ОБЕСПЕЧЕНИИ КАЧЕСТВА ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ	158
<i>Чернець Т.Й., Коломієць С.Р., Єгоров В.О.</i> АВТОРСЬКА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ЯК ОСНОВА РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГА	160

СЕКЦІЯ 4

СУЧАСНІ ТРЕНДИ В ОСВІТІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА МОЖЛИВІСТЬ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

<i>Балджи М.Д.</i> ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	162
<i>Блага В.В.</i> СИСТЕМА ОСВІТИ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДИНАМІКИ, ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА МОДЕРНІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА	164

<i>Благой В.В., Блага В.В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ЕФЕКТИВНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ</i>	165
<i>Богач О. В. ЕЛЕКТРОННЕ НАВЧАННЯ (E-LEARNING) – ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ</i>	167
<i>Бредіхін В.М. ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В ЕПОХУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ</i>	169
<i>Бугріменко Р.М., Смірнова П.В. СТРАТЕГІЧНІ ЗАВДАННЯ РОЗВИТКУ ОСВІТИ УКРАЇНИ</i>	171
<i>Буряк О.П., Лозовий А.В. ІНКЛЮЗИВНИЙ РОЗВИТОК СУСПІЛЬСТВА, ЕКОНОМІКИ ТА ЛЮДИНИ ЯК ТРЕНДИ І СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ</i>	173
<i>Бутенко О. П., Опікунова Н.В. ТРЕТЯ МІСЯ УНІВЕРСИТЕТІВ</i>	175
<i>Вербицька В. І. СУЧАСНІ ОЗНАКИ РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ В ГЛОБАЛЬНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ПРОСТОРІ</i>	177
<i>Вороніна Г.Р. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФІЛЬНОЇ ОСВІТИ</i>	180
<i>Голик Д.Ю. ПОЛЬСКАЯ КОНЦЕПЦИЯ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ: ДОСТИЖЕНИЯ И ПРОБЛЕМЫ</i>	182
<i>Докуніна К.І. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОСВІТИ В УКРАЇНІ</i>	183
<i>Євсєєв С.Є., Тодріна І.В. СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТРЕНДИ У ЛОГІСТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ</i>	185
<i>Жувагіна І.О., Білоус С.В. ЯКІСНА ОСВІТА ЯК ГАРАНТІЯ ВИСОКОЇ КОНКУРЕНТНОСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІК, ДЕРЖАВ ТА СУСПІЛЬСТВА</i>	186
<i>Калініченко Л.Л. ДУАЛЬНА СИСТЕМА ОСВІТИ ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ МОДЕЛІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ</i>	189
<i>Коніщева Н.Й., Набока О.Г. ВПРОВАДЖЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ</i>	192
<i>Мелешко І.В. ЛІБЕРАЛЬНА ОСВІТА ДОРΟΣЛИХ ФІНЛЯНДІЇ — ЯК ІМПЕРАТИВ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА</i>	195
<i>Мнушка О. В. DIGCOMP 2.1 – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ В ГАЛУЗІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ</i>	197
<i>Оксенюк К.І. ГЕЙМІФІКАЦІЯ ЯК СУЧАСНИЙ ТРЕНД ОСВІТИ</i>	199
<i>Онищенко Н.М. ГОЛОВНІ ТРЕНДИ В ОСВІТІ</i>	201
<i>Печерцев О.О., Печерцева О.О. ТЕНДЕНЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУЧАСНОМУ ПРОЦЕСІ ОСВІТИ</i>	203
<i>Польова В.В. ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: ГОЛОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ОСТАННЬОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ</i>	205
<i>Попадинець О.В. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА ПРИ ВИКЛАДАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ЇЇ ЗВІТНОСТІ</i>	207
<i>Постернак І.М., Постернак С.О. ОЦІНКА НЕРУХОМОСТІ: ДОСВІД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ</i>	209
<i>Романова С.С. СОВРЕМЕННЫЕ ТРЕНДЫ В СФЕРЕ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ И ИХ РЕАЛИЗАЦИЯ В УКРАИНЕ</i>	212
<i>Rubashenko G.V. HIGHER EDUCATION IN SLOVAKIA: PRINCIPLES, POLITICS, PRACTICE</i>	214
<i>Рудик Н. І. ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ</i>	215

<i>Смачило В.В., Парфьонова Т.І. ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ШКІЛЬНОЇ ТА ВУЗІВСЬКОЇ ОСВІТИ</i>	217
<i>Малий В.В., Тіманюк І.В., Смачило В.В. ВИКОРИСТАННЯ QUEST-ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ</i>	218
<i>Смачило В.В., Головка-Марченко І.С. STEM-ОСВІТА В СУЧАСНОМУ СВІТІ</i>	219
<i>Смольнякова Н.М., Волосов А.М. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ</i>	220
<i>Стояцька Г.М. ВПРОВАДЖЕННЯ СВІТОВИХ ОСВІТНІХ СТАНДАРТИВ ЯК ВИМОГА ЧАСУ</i>	223
<i>Токар І.І. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМНОСТІ ЯК ГОЛОВНОЇ ОЗНАКИ СУЧАСНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТЕХНОЛОГІЇ В УКРАЇНІ</i>	226
<i>Трушкіна Н.В. ЩОДО ПІДГОТОВКИ ІТ-ФАХІВЦІВ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	228
<i>Тягло А. В., Воронай Т. С. ЧЕМУ УЧИТЬ(СЯ) В ПЕРВОЙ ЧЕТВЕРТИ ХХІ СТОЛІТТЯ?</i>	231
<i>Fedotova T.A., Pilina A.E. CHALLENGES AND RISKS RELATED TO THE PROBLEMS OF DISTANCE EDUCATION</i>	233
<i>Халіна В.Ю., Смачило В.В., Колмакова О.М. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ПРОВАЙДІНГУ ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ</i>	236
<i>Халіна В.Ю., Чорний Ю.А. ВИХОВАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ</i>	238
<i>Череднік Д.Л., Даньшева С.О. КЛЮЧОВІ ТРЕНДИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ</i>	241
<i>Чернець І.В., Журавльов Ю.В., Шарлай Л.Р. П'ЯТЬ ГОЛОВНИХ ТРЕНДІВ В ОСВІТІ НАЙБЛИЖЧОГО МАЙБУТНЬОГО</i>	244
<i>Шептуха О.М., Лантєва А.Ю. ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПІВ КОУЧИНГУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ</i>	246
<i>Юдіна Н. В. МАРКЕТИНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ</i>	248
<i>Яровицька Н.А. КОГНІТИВНА ВІЗІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ: ВИКЛИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ</i>	250

СЕКЦІЯ 5

ФОРМАТИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМ

<i>Глазкова А.С., Ричкова Л.В. БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС, ЯК СОЦІОЛОГІЧНЕ ЯВИЩЕ</i>	253
<i>Данченко С.Н. ЗАРУБЕЖНИЙ ОПЫТ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ УНИВЕРСИТЕТОВ</i>	255
<i>Кобець М.М., Кобець Ю.М., Матвєєва І.С., Данилейко Г.О. ДОСЛІДЖЕННЯ РЕКЛАМИ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ В УКРАЇНІ: РЕЗУЛЬТАТИ ОПИТУВАННЯ СПОЖИВАЧІВ</i>	258
<i>Солодовнік О.О. РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ</i>	259
<i>Дуб Б.С. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ</i>	261
<i>Приданникова Ю.Є. ПРОГНОЗУВАННЯ КІЛЬКОСТІ АСПІРАНТІВ НА ПОЧАТОК 2018–2019 РОКІВ НА ОСНОВІ МЕТОДУ СТАТИСТИЧНИХ РІВНЯНЬ ЗАЛЕЖНОСТЕЙ</i>	263
<i>Придятько Е.М. РОЛЬ ОСВІТИ У ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ ЗБАЛАНСОВАНОСТІ МОЖЛИВОСТЕЙ РИНКУ ПРАЦІ ТА ПОТРЕБ ВИРОБНИЧОЇ СФЕРИ</i>	269

Садыков М.А. ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ СТРОИТЕЛЬНОЙ ОТРАСЛИ В КОНТЕКСТЕ ДЕКРИМИНАЛИЗАЦИИ	272
Солошенко О.М. ГУМАНІТАРНІ ДИСЦИПЛІНИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩИХ ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЯК ПРОВІДНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ	276
Солодовник Г.В., Харківець В.В. МЕТОДОЛОГІЯ ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ СИСТЕМАХ	279
Тимченко І.В., Гречко Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПАКЕТІВ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ ДЛЯ СПЕЦІАЛЬНОСТІ МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ	281
Тимченко І.В., Гречко Н.В. ХАРАКТЕРИСТИКА МОЖЛИВОСТЕЙ І ВІДМІННОСТЕЙ СИСТЕМ САПР ФІРМИ AUTODESK ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ В БУДІВНИЦТВІ	283
Терещенко В.В., Терещенко В.Л. ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	285
Федорова В.О. ВПЛИВ БІЗНЕС-ГРИ CASH FLOW НА ТИП МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ЕКОНОМІКИ	288
Федотова Т.А., Байдуужа М.А. НІДЕРЛАНДСЬКА СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇЇ ВПРОВАДЖЕННЯ В ОСВІТНІ ПОСЛУГИ УКРАЇНИ	289
Федотова Т.А., Любавіна Д.П. ПРОБЛЕМИ ПЕРЕБУДОВИ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В ОСВІТІ В АСПЕКТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	291
Федотова Т.А., Жованик О.В. НОВІТНІ ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	293
Федотова Т.А., Привалова Ю.В. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ВИЩОЇ ОСВІТИ	295
Филипська В.І. БРИТАНСЬКИЙ ДОСВІД ЗАОХОЧЕННЯ ПЕДАГОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ	297
Цыпкин Ю.А., Феклистова И.С., Пакулин С.Л. ПОТЕНЦИАЛ ПРИМЕНЕНИЯ ДИСТАНЦИОННЫХ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В СОВРЕМЕННОМ ВУЗЕ	299
Шалова Н.С. ДО ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЮ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВНЗ	302
Янченко Н.В. СУПЕРЕЧНОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ	304
Яцук О. В. ІНШОМОВНА КОМУНІКАЦІЯ ЯК СКЛАДНИК ПРОФЕСІЙНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ	306

**Матеріали
Міжнародної науково-методичної конференції**

**«Методичний потенціал, тренди
та формати трансформації
Європейських освітніх систем»**

Макетування: *В.М. Бредіхін, В.В. Благой*

Матеріали опубліковані в авторській редакції.

Формат 60 x 90/16

Підписано до друку

Друк цифровий.

Наклад 200 прим.

Облік.-вид. арк. 18,0

Умовн. друк. арк. 20,75

Папір офсетний.

Зам. № 20/2/2018.

Видавець ХНУБА, 61002, Харків, вул. Сумська, 40

Виготовлювач: ФОП Мезіна В.В.

м. Харків, вул. Жон Мироносиць (Раднаркоміська), 10, оф. 6

тел. +38 (057) 714-06-74, +38 (050) 976-32-87

copy@vlavke.com.ua, <http://vlavke.com.ua>
